

BIOFARMA

Rodinná farma Helfertových na samotě Holičky u Majdaleny se nachází na pravém břehu Lužnice nedaleko Národní přírodní rezervace Stará řeka, která je označována jako "Srdce Třeboňska". Samotné Třeboňsko je Biosférickou rezervací UNESCO a chráněnou krajinnou oblastí, je to i ptačí oblast začleněná do soustavy celoevropsky významných území Natura 2000. Třeboňsko je chráněno jako krajina, kde naši předkové z původních mokřin a močálů vytvořili unikátní vodohospodářský a kulturně krajinářský systém ve stylu trvalé udržitelnosti.

Život v srdci Evropy, uprostřed přírody a daleko od civilizace je pochopitelně trochu jiný než ve městě. Několik otázek jsme Helfertovým položili, abyste si našli cestu do prostředí krásného Srdce Třeboňska:

● Jak se žije v Biosférické rezervaci?

Jsmě tu šťastní. Žijeme v těsném souladu s přírodou, která nás obklopuje, a jejími vlivy. Je nádherné vnímat střídání ročních dob, barev a zvuků, pozorovat východ a západ slunce, nebo si povšimnout, že přibýlo bílých volavek a divokých hus. Náš dům stojí v blízkosti meandrů řeky Lužnice, rybníků a mokřad. Tak máme úžasnou možnost pozorovat vodní ptactvo a všechny ostatní živočichy včetně vyder, kormoránů, bílých i šedých volavek v jejich přirozeném prostředí. Při procházkách po hrázcích rybníků vídáme lovit mořské orly.

● Nenarušily povodně v roce 2002 a následné vichřice chod farmy?

S následky povodní a vichřic se tu musí počítat. Naše pří-

jezdové komunikace jsou vlastně hráze rybníků a po každém prudším větru jsou přes ně popadané stromy. Proto s sebou vždy vozíme motorovou pilu, abychom si mohli cestu prořezat. Jarní a podzimní povodně jsou zde pravidelným jevem. Rozvodněná Lužnice pokaždé zaplaví zhruba polovinu našich pastvin. Povodeň v roce 2002 se ovšem především díky selhání lidského faktoru zcela vymkla z normy. Kromě obytné budovy zaplavila voda všechny pastviny a my jsme museli postupně hnát dobytek hluboko do lesa a tam jej v nouzově zřízených ohradách udržet skoro týden. Přišli jsme o tři krávy, které si ve stresu zlomily nohy a musely být utraceny. Voda znehodnotila i celoroční produkci sena, což

Biofarma Holičky – Majdalena, Věra a Andrej Helfertovi

nám způsobilo veliké starosti a finanční ztráty.

● Jaké byly začátky farmy a jaká je dnes její ekonomika?

Vzhledem k tomu, že jsme nebyli restituenty, museli jsme si vše pořídit za vlastní peníze. Padly na to veškeré rodinné úspory a vzali jsme si i několik úvěrů, abychom si pořídili veškerou potřebnou techniku a hlavně kmenové stádo. Dnes naše ekofarma hospodáří na cca 70 ha travních porostů. Chováme 40 kusů masného skotu plemene Aberdeen Angus, koně k rekreačnímu ježdění a máme chovnou stanici psů. Odchováváme ročně přibližně 35-40 kusů zástavového skotu s certifikátem Bio.

● Chováte tedy koně, skot a psy. Neuvažujete o hipoterapii či kanisterapii?

Při nalezení vhodných spolupracovníků bychom o tomto tématu mohli uvažovat. Naše přírodně žijící zvířata i překrásná okolní krajina by jistě mohly v tomto směru udělat mnoho dobrého.

● Patří chov skotu a koní do jádrové oblasti CHKO Třeboňsko?

Zcela jistě. Svědčí o tom i všem známá píseň „Okolo Třeboně“. Vždyť pomocí tažné síly koní a skotu byla tato krajina kdysi zkulturněna, byly vysušeny močály, vybudovány rybníky.

● Vaše pracovní nasazení je 24 hodin denně a sedm dní v týdnu. Dalo by se to vyměnit za práci ve fabrice?

I když pocházíme z Prahy a naše profese byly jiné, před dvaceti lety jsme učinili rozhodnutí a od té doby jsme tady. Ale každý má jiné priority. Pro nás je zemědělství určitý životní postoj a styl, který bychom už nikdy neměnili.

● Co lze vzkázat čtenářům BIO-měsíčníku?

Především zdravíme všechny spřízněné a stejně smýšlející lidi. A těm, kteří o takovém kroku přemýšlejí vzkazujeme – je-li to jen trochu možné, zvolte tuto variantu života.

Ing. Jan Papáček

FOTO: Archiv rodiny Helfertovy

